

Carîntul

Un simbol național

Serbările naționale au darul, între altele, de a ne atrage luarea aminte asupra obiectelor sacre și scumpe neamului nostru, care se păstrează cu sfîntenie în locurile respective și se scot numai la asemenea prilejuri. Unul din aceste relicve prețioase este drapelul regimentului din localitatea respectivă.

Câtă cucernicie nu plutește în jurul drapelului regimentului nostru 15, cât curaj nu amintește, câte nădejdi nu trezește în sufletul ori căruia bun român! De câte zile mărețe de eroism și de jertfă nu vorbesc faldurile cutelor lui sfărțecate de gloanțe, dar împodobite cu decorațiile bravurei ostașilor lui! Capitol din epopeea dureroasă dar și slăvită a unui popor, ecou al scrâșnetului dinților din spasmele agoniei martirilor unui neam trîmbița biruinței vâjșilor luptători, acest drapel ne înalță sufletele și ne copleșește inimile de induișare și de mîrire.

Fășiile lui zdrențuite, pentru noi sunt mai scumpe decât toate măt-surile lucitoare și bătătoare la ochi ale tuturor drapelelor noi, decât toate steagurile instituțiilor și tricolorele arborate la prăvălii, fiindcă strălucirea lui o formează picăturile de sânge, cu cari a fost stropit din trupurile eroilor noștri, iar avântul ostășesc și-a imprimat adînc în fireturile lui faima vitejiei strămoșești.

Capitani, locotenenți, sublocotenenți, grade inferioare și soldați din județul nostru, toți care și-au dat obșteșcul sfârșit la umbra acestui simbol, parcă și-au lăsat ceva din ființa lor aleasă, în încrețiturile acestui stindard, ceva mistic, care fălăie, ca o boare de vînt primăvarațec, în jurul și deasupra lui. Ca niște moaște sfînte pentru credincioși, acest drapel ciuruit de gloanțe, mîndria unui întreg județ, prin tăcerea lui grăește noroadelor mai mult decât toate discursurile cele mai înflăcărâte și mai patriotice. Graiul lui duios pot să-l asculte toți căți au ochi ca să-l admire, dar mai ales inimă, ca să-l înțeleagă.

Vecinătatea lui te însuflețește, închinatul lui în timpul rugăciunii te îngenunchiază înaintea Dumnezeului strămoșilor noștri și a memoriei eroilor neamului.

Cați din mulțimea doritorilor de spectacole și a însetaților de variație însă înțeleg glasul lui mișcător?

Cător grabnici, preocupați de măruntele probleme ale vieții, acum în preajma alegerilor, privirea acestui drapel poate să le mai strecoare în suflet fiorii dragostei de neam și apărării de moșie?

Descoperiți-vă cu respect înaintea drapelului regimentului nostru și înalțați-vă inimile la vederea lui. Virtutea plăeșilor Voevodului Ștefan cel Mare dovedită în strănepoții lor, vibrează ca o muzică cerească în jurul cutelor lui.

Pr. GH. VERȘESCU

ALEGEREA NOULUI PRIMAR AL ORAȘULUI NOSTRU

Vineri 30 Noembrie cor., la ora 5.15, membrii consiliului comunal al orașului nostru s'au întrunit în ședință publică, sub președinția d-lui M. Ipcar, membru în delegația permanentă și locuitor de primar, pentru a proceda la alegerea noului primar în urma demisiei d-lui Cicerone Palladi.

Făcându-se apelul s'a constatat prezența majorității membrilor afară de consilierii liberali, cari au absentat.

Prima chestiune adusă la cunoștința consiliului a fost confirmarea de consilierii de drept a d-lor Panalte Popovici, N. Stoenescu, N. Ioanlu (ca repre-

zentant din partea camerei de comerț) Ed. Holban, Dr. Lecca, I. Georgescu și Th. V. Ungureanu, care în prezența d-lui Dușu Isăcescu, prefectul județului și a întregului consiliu, au depus jurământul cerut de lege.

A doua chestiune a fost aceea a alegerii primarului.

D-l Gică Măcărescu propune să fie ales primar d-l Nicu Ioanlu. Propunerea este primită de toți consilierii cu entuziasm și punându-se la vot este admisă în unanimitate.

După aceasta la cuvîntul noul primar D-sa spune că nu intenționează să aducă

D-L NICU I. IOANLU
PRIMARUL ORAȘULUI

mulțumirea consiliului pentru că l-a ales, cum, de fapt, se obișnuiește la asemenea ocazii.

Acest lucru îl va face D-sa la plecare și atunci numai în cazul când însuși va fi mulțumit de activitatea desfășurată de D-sa în conducerea gospodăriei orașului.

Spune apoi că gîndul D-sale îl este să facă la primărie gospodărie nu politică și încheie cerînd alături consiliului cât și delegației permanente prețiosul lor concurs.

Mal vorbește d-l Dușu Isăcescu accentuînd asupra alegerii nimerită făcută de consilierii și exprimîndu-și deplina încredere în noul primar.

D-l Col. Calmuschi, fostul primar avertescan, atrage atenția consiliului asupra accelerării întocmirii noului buget.

Ultimul mai la cuvîntul d-l Gică Măcărescu care spune că venirea d-lui Nicu Ioanlu în fruntea primăriei aduce după sine un nou sistem de gospodărie comunală și nu se îndoiește de marele spirit gospodăresc și de energia ce-l caracterizează pe noul primar.

Ședința a luat sfârșit la orele 6.20. Mulți cetățeni adunați în fața primăriei au ovacionat, îndeiung pe d-l primar la ieșirea din primărie.

În tot orașul și se aude o foarte plăcută impresie.

Cu ocazia comemorării a 10 ani dela unirea Ardealului cu România

Numărul 41 al „Avântului”, închinat aproape în întregime marilor evenimente care au menținut trează conștiința națională în vederea unirii tuturor românilor, a avut un succes strălucit.

Luptele uriașe și eforturile eroice făcute de românii de peste Carpați timp de veacuri pentru a-și păstra individualitatea etnică printre celelalte popoare din fosta monarhie austro-ungară, descrise într-un mod atât de fidel și entuziast de valorosul nostru colaborator și prieten D-l inginer pensionar Daniel Klein, au interesat foarte mult publicul pietrean.

S'au vîndut toate numerile distribuite de noi la chioșcurile din oraș. Multe persoane au venit la Redacție ca să cumpere acel număr festiv spre păstrare.

OBLIGATIVITATEA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PRIMAR ȘI POLITICA DE PARTID

Cu toată dragostea de școală ce și-o pune învățătorul sătesc în serviciul luminării maselor analfabete din satele noastre, aplicarea obligativității întâmpină multe dificultăți, iar învățătorul care din cauze independente de voința sa, ajunge la ultimul mijloc — amenda școlară — își creiază o atmosferă dușmănoasă în satul lui. Cazul recent întîmplat cu învățătorul C. Țoc d'n com. Siliștea este destul de semnificativ. Făcându-și datoria impusă de legea școlară, este bătut cu pietre de consăteanul neînțelegător. Necunoscătorii în această materie vor exclama: o excepție, fapta unui dement! Dar noi care ducem jugul greu al aplicării stricte a legii inv. primar, știm și cunoaștem cauzele ascunse ale acestor

agresiuni. Oare nu este o rușine națională — didactică — că întreținerea școalelor primare să aibă ca art. de buget la veniturii amenizile școlare? Se găsesc destule fonduri pentru atîția trîntori sociali, iar pentru școală nu?...!

Altă cauză a dificultății aplicării leg. inv. primar este intervenția politicianismului pentru a servi slugile lor electorale, în dauna școalei și prestigiului învățătorului. Sunt unii trepăduși politici ai satelor noastre care înt leg prin a face politică, a se eschiva de la datoriile impuse de legi. Cine i-a învățat acest sistem de a face politică, decât politicianii? Și atunci vezi cum dacă pe un asemenea trepăduș îl aduci la lege, sare în sus, țipă, fuge la omul lui din ca-

pitala județului, intervenții și scutiri. După aceasta sigur că pe tine învățător te așteaptă soarta lui Țoc sau a învățătoarei din Muntenia... Mai ales acum în propaganda electorală ce așteaptă mulțimea neînțelegătoare? Să se răfuiască în fața politicianilor cu conducătorii satelor care și fac datoria Sopot că ar trebui să înceteze acest sistem de practică politică și să se înceapă politica constructivă, a respectării legilor, a întăririi prestigiului preotului și a învățătorului, pentru că noi suntem ziditorii sufletului țării și fără de noi nimeni nu poate face nimic. Oare când va veni și la noi vremea ca să se întample minunea din țara nordului, ca deputații noștri să interpeleze cu glas de tunet pe miniștri respectivi, când vor găsi în fiefii lor electorale vre'un mulgător analfabet?

Geticus

În primăvara anului 1928, conducătorii camerei agricole cunoscând că cea mai grea nevoie a agricultorilor era lipsa de sămânță, necesară însemnărilor de primăvară, a împrumutat bani de pe piață și a distribuit agricultorilor din județ cantitatea de 126.945 Kgr. ovăs în valoare de lei 910 059. La această cantitate camera agricolă a venit în ajutorul sâtenilor cu 1 leu la fiecare Kgr. Deasemenea tot prin intervenția camerei agricole s'a mai distribuit prin „Federala Alex. cel Bun” ovăs, porumb și furaje în valoare de 3.000.000 lei. În dorința de a se procura agricultorilor grâu selecționat pentru însemnările de toamnă camera agricolă a distribuit în toamna anului curent cantitatea de 74.335 Kgr. grâu selecționat, în valoare de 743350 lei și la care camera a suportat o diferență de preț de 2 lei la Kgr., iar grâul s'a dat pe credit până la anul viitor. Bani necesari pentru cumpărarea grâului camera agricolă i-a împrumutat de la Banca agricultorilor.

A mai distribuit 2000 Kgr. lucernă în valoare de lei 280.000 pe credit comunelor pentru a fi însemnătată pe islazurile comunale. Sau cumpărat 20 mașini de semănat în valoare de 360.000 lei și care s'au distribuit în județ, în afară de 2 trioare 1 vânturătoare, 1 tocătoare, toate în valoare de lei 60.000. Pentru însemnăntarea lucernei și a trifoiului s'au mai cumpărat două mașini speciale de însemnătat, care stau la dispoziția tuturor agricultorilor.

Ajutoare s'au împărțit la oamenii nevoiași în valoare de 23.000 lei.

La secția Zootehnică a camerei, s'au plătit toate datoriile fostei comisiuni Zootehnice în valoare de 760.500. lei. Anul acesta camera a intrat în posesia a 5 grajduri și a unei crescătorii de tauri și care comunele își adăpostesc taurii și animalele de reproducție. A mai cumpărat și distribuit comunelor un număr de 20 tauri în valoare de lei 350 000.

A pus bazele unei crescătorii de tauriș de la care comunele să se poată oricând alimenta cu tauri de reproducție. A întreprins 3 stațiuni de montă cu armăsari pentru care s'au cheltuit 130 000 lei. Pe lângă toate acestea, a mai plătit 1.500 000 lei din împrumutul contractat de fosta

cameră agricolă. Această activitate care face cinstă conducătorilor camerei agricole trebuie raportată la greutățile de ordin financiar ce le-au întâmpinat. Prima greutate a fost datoriile fostei comisii Zootehnice (760500 lei) și a împrumutului fostei camerei (1.500.000 lei) și care la un loc formează însemnata sumă de 2.260.500 lei. A doua greutate a fost slăbul concurs din partea autorităților administrative asupra încasării taxelor legale dela comuni. Cu toate acestea conducătorii camerei au învins toate greutățile. Un fapt vrednic de reamintat este gestul onorabil al președintelui camerei D-1 Mihai Corbu cel întâi fruntaș agricultor al jud. Neamț și care se bucură de cele mai frumoase simpatii printre sâtenii și intelectuali județului nostru—care și-a pus toată experiența și greutatea situației D-iei sale în împrumuturile contractate de cameră pe piață, impunând tot odată spiritul de economie în mănuierea fondurilor camerei și ca dovadă de aceasta, camera agricolă n'a avut mașină automobil, iar D-nia-Sa a muncit în mod gratuit, intrucât a donat salariul său, agricultorilor din județ, cumpărând anul acesta 6 mașini de semănat UnikumDrill și distribuindu-le chiar în toamna aceasta. Am scris aceste rânduri pentru cunoașterea adevărului și pentru stabilirea unor principii de conducere pentru camera agricolă. Camera agricolă are nevoie de oameni încercați în ale agriculturii, cu situație ponderabilă în toate domeniile vieții publice, de oameni cari fac politică pentru binele public, nu pentru căpătuală. Partidele politice să înțeleagă adevărul: camera agricolă nu este un depozit de alimentare pentru partizanii politici, ci un altar de jertfă pe care care să se jertfească energiile oamenilor cinstiți și cu dor aprins pentru binele masei mari a agricultorilor.

„Cei ce au urechi de auzit, să audă!”

Preot. M. Gavrilescu

MILITARE

Toți D-nii ofițeri și trupa din reg. 38 infanterie aflători în acest oraș și cari au fost răniți în campania 1916-18 sunt rugați a se prezenta la oficiul Poliției pentru a da oarecare relații, în urma cererii cercului de recrutare Războeni.

COMUNICAT

pentru Domnii Cultivatori de sfeclă

În urma svonului care circulă de o bucată de vreme în localitate, că guvernul ar fi scăzut prețul zahărului tos, pentru ca fabricile de zahăr să plătească cultivatorilor sfecla mai puțin ca anul trecut, m'am dus la București și am întrebat pe Domnul Ministru al Agriculturii dacă e adevărat acest svon, comunicându-i supărarea ce a cuprins pe cultivatorii de sfeclă. Domnul Ministru ne-a comunicat că guvernul nu a cerut fabricilor să scadă prețul zahărului și că acest svon e o minciună. Cultivatorii de sfeclă vor avea tot sprijinul guvernului și se va da și un comunicat oficial în acest sens.

Am mers apoi la fabrica de zahăr de la Roman, unde D-l Director general ne-a comunicat următoarele:

Prețul zahărului tos nu a fost scăzut nici cu un ban. Netto în fabrică, scăzut toate cheltueile, se vinde cu 25,81 lei și conform contractului, dacă prețul se menține același până la 1 Martie 1929, urmează să se plătească sfecla cu Lei 13.400 vagonul deci cu 2000 lei mai mult la vagon ca anul trecut.

Camera de Agricultură chiar astăzi a înaintat onor. Consiliului de Miniștri, și Domnilor Miniștri de Agricultură și Industrie, un memoriu în care arătând necazurile cultivatorilor de sfeclă din țară, cerem în numele lor, sprijinul cel mai larg și menținerea prețului actual la sfecla de zahăr, precum și alte avantaje pentru contractele viitoare. Domnii Cultivatori de sfeclă sunt sunt rugați să aibă toată încrederea în sprijinul ce camera agricolă îl va da cultivatorilor de sfeclă și tuturor agricultorilor.

Președinte, ECON. ȘT. ROMANESCU

Secretar, Ștefan Borș

Crima unei mame

În ziua de 24 Noembrie 1928 Șeful postului Petricani a fost informat că în satul Țolici acea comună în pădurea din marginea satului s'a găsit aruncat un copil de sex masculin născut de curând.

Din cercetări rezultă că ar fi născut de femeia Elena N. Trifan din Țolici. Cercetările se fac de șeful postului respectiv.

la Cameră și Senat

Lista No. 1

Cu semnul a partidului național liberal

CAMERA

Dr. I. Costinescu
Leon Pșepelinschi
Neculai Guranda
Mihai Corbu

SENAT

colegiul universal
Leon Mrejeriu

Lista No. 2

Cu semnul a ligii apărării naționale creștine

CAMERA

M. P. Florescu
Ică Grigoriu
Gh. Gr. Costin
Adrian Lazariu

SENAT

colegiul universal
M. P. Florescu

Lista No. 3

Cu semnul a partidului poporului unit cu partidul național

CAMERA

Constantin Hălăceanu
Neculai Pascu
Pr. Nechita Fuiorea
Gh. Andronic

Lista No. 4

Cu semnul a Blocului municipal și țărănesc

CAMERA

Vasile Ciuntu
Adolf Veisman
Neculai Bancu
Ion Socea

Lista No. 5

Cu semnul a partidului Național-Țărănesc

CAMERA

G. V. Măcărescu
Pr. Al. Cosiocariu
Gh. Popescu
N. Lazaride

SENAT

colegiul universal
Panaite Popovici

Cum se scrie

de V. DORNEANU

Printr-o regretabilă scăpare din vedere, am scris în articolul «Cultivarea satelor» din No. 38 al acestui ziar că revista de care mă ocupam acolo apare la Eărlad. Ea e numai tipărită la Bărlad, iar izimosul grup de învățatori cari o scot, aparține județului Covurlui.

Sunt nevoit să mărturisesc cu această ocazie, că acea revistă de care era vorba în menționatul articol e chiar «Colinda», pe care ne-o recomandă un domn învățator, în articolul «Acțiuni», din numărul trecut al «Avântului». Și această recomandare m'a determinat să scriu aceste rânduri.

Am sub ochi—prin bunăvoința unui coleg covurluian—cinci numere—din cele 10, câte au apărut până acum—din revista «Colinda». Mă voi ocupa, pe cât îmi permite spațiul acestui ziar, simultan, de fondul și forma celor scrise în «Colinda». Dealtfel, va

asigur, că „forma” e floare la ureche pe lângă extravagantele fondului.

Am arătat în «Cultivarea satelor» recomandarea bibliei și propunerea de popularizare a științei. Și am spus-o acolo, ce înțeleg eu prin aceste lucruri. Acestea sunt propuse în articolul pompos intitulat: «Ofensiva culturală pentru popor» din primul număr al «Colindei» dela 1 Ianuarie 1928.

Aci, mă voi mărgini să dau o mostră de legătură de idei, în scrisul acestei reviste.

«...Fiindcă Biblia nu este nici lirică, nici epică, nici descriptivă, nici romantică, nici realistă. E este chin-tezența de umanitate, conținând tot ce este etern în sufletul omenesc.»

Nu vreau să discut ce va înțelege sâtenul din înșuruirea pedantă de cuvinte de mai sus. Căci doară «Colinda» e scrisă pentru sate. Las la o

parte, încălecare de noțiuni, în aceeași ordine de idei, amestecând genuri cu școli literare. Asta e probă de complectă ignoranță a cuvintelor de mai sus.

Înțeleg, dacă Biblia nu-i nici lirică nici epică, nici... mai știu eu ce, să fie... *narativă* sau *naturalistă*, de exemplu. Dar să deduci—tronc, Irino! că-i *umanitaristă*, dacă nu-i lirică, e stupid. Șirul de noțiuni-epitete, nu-i decât o beție pedantă, spre a evidenția un limbaj bogat și spre a umple rândurile.

În No. 2, găsim două pagini de veritabil masacrare de material științific, semnate „Soții X.” O colaborare nostimă, nu-i așa!

Se obișnuiește a se face o dedicație, în semn de atenție sau recunoștință, dar iscălituri în genul asta! Semnăm, mai bine „Familia Y”. Nu?! E mai comod!

Dar în «Colinda» se face și „proză” literară. Dăru pe frontispiciul ei stă scris „Revistă literară-culturală”. În No. 3, sub titlul „E primăvară” descriind „poetica” vale a Horincii,

se scrie: „...iar când soarela este la amiazi, lumini orbitoare curg dealungul dealurilor, întinzându-se pe șesul Horincii ca niște lumini pline de foc...”

„Lumini ca niște...lumini” Un fel de limbaj „în rate”.

O comparație are de scop să întărească imaginea. Dar, când compari „lumină orbitoare”, adică intensă, cu o „lumină plină de foc”, viziunea descrește. Fiindcă la foc poți privi, dar la ceva „orbitor”, cum e lumina soarelui, de exemplu, nu. Dar asta, e mai greu de priceput...

În „Valea Horincii”, din același număr, se descrie aceeași „poetică” vale Aici, scriitorul, după ce ne asigură că „cel mai răspândit pom fructifer e perjul”, pune pe seama bieților Horinceni, povestea cu Țiganul. sau cu Olteapul, care a aruncat cu căciula după o cioră, care-i furase o perjă... Complimentele mele Horincenilor!

Iată și o descripție poetică, căci mai toți scriitorii dela „Colinda” sunt și poeți.

Cum a fost sărbătorită ziua de 1 Decembrie în localitate.

Sâmbătă 1 Dec. cor. solemnitatea împlinirii a 10 ani dela unirea Ardealului cu România a fost serbată în mod cu totul deosebit.

La orele 11 dim. în fața unui public numeros și a autorităților civile și militare, s'a oficiat un serviciu religios cu pomenirea tuturor românilor ardeleni morți în lupta pentru cauza națională.

La sfârșit d-l Col. Iordănescu, comandantul garnizoanei locale a roșit o călduroasă și impresionantă, cu vântare patriotică arătând marea importanță a acelei zile.

A urmat apoi defilarea trupelor, după care soldații au incins în piață în jurul statuei lui M. Kogălniceanu o frumoasă horă : hora dela Plevna.

Toți asistenții în acele clipe erau cuprinși de un mare entuziasm.

D-l Valeriu Zaharia

a fost însărcinat în mod onorific cu conducerea gospodăriei com.

Observându-se o activitate în gospodăria comunei și interesându-ne la Primărie, ni se comunică că, cunoscutul cetățean D-l Valeriu Zaharia a fost delegat de D-l Primar, în mod onorific, a se ocupa de parte din atribuțiunile cu cari D-l Consilier I. Al. Lazariu era supra-încărcat atribuțiuni ce au un câmp de activitate destul de vast ca : supravegherea lucrului la atelierelor comunei și a personalului angajat la lucrările de întreținerea străzilor, podurilor, etc., supravegherea depozitelor de lemne, furaje și altele ce se va crede necesar.

D-l Valeriu Zaharia fiind un bun gospodar, găsim bună achiziția făcută de noul primar, care ține a fi secondat în lucrările edilitare ce-si propune—de unul din foștii colaboratori din prima epocă a primăriei D-sale, epocă care s'a dovedit rodnică în lucrări edilitare.

Uram și de astă dată ca noua administrație să aibă puterea de a aluce orașului nostru un însemnat aport edilitar.

Răspândiți ziarul „AVANTUL”

„Când nu bate vântul, lunca, alciile și toți pomii de prin sat, stau nemișcați, ca o împărăteasă, pe tronul ei, mândră că stăpânește tot cuprinsul...”

Păi, ce să faci, pomii... d-le! — vorba lui Tanase—dacă nu bate vântul, Desigur, că stau nemișcați. Și scriitorul ne asigură că toți, până la mure, cred și eu. Doar n-o fi vreo mure apucat de cine știe ce, doamne fereste, să se apuce, așa din senin, să se scârcolească singur...

Iar, ca o împărăteasă pe tronul ei, e o comparație de toată lauda pentru un copac... Și mai la vale vorbește de „pădășe, speriate de răpi, pe cari valea Horincii le trimite „ca o mamă bună”. Tot împărății selecte, și potrivirea imbecilă, ca „nuca'n perete”!

În ce privește, veracitatea poeziei acestei văi, să-mi dea voie autorul, să-l contrazic. Am văzut valea, vara asta. Nu e deloc poetică; nici măcar prozică. Imi va obiecta „scriitorul” „mobilul” unei bucăți literare, nu e nevoie să fie adevărat, ci verisimil.

Polite protestate

Ioan Palea Podoleni	5000
I. Gh. Neacșu Borlești	10000
Gh. Iftim Gherasim Bistrișoara	10000
Gh. V. Bejan Craioveni	3000
Strul Grinberg Piatra-N.	4500
Solomon Moscovici Piatra-N	7500
M. Herscovici Buhuși	2800
Leon Marinur Piatra-N	6000
Vasile Farcășanu Hangu	5886
Nicu Carpăn Piatra-N	1000
Neemai N-gu-toru și Gh. Grosu Băzani Ardeleni	10000
Gh. Tărăța Bistrișoara	5000 și 8000
Moritz Vald și Leon Sufrin	1000
M. Leibsohn Piatra-N	5000
I. N. Negura Dragomirești	3000
N. Constantinescu Piatra-N.	8000
Bereu Rozenberg Piatra-N.	3000
C. Constantinescu Dobreni	12000
I. Drăgășanu Buhănița	10000
S. I. și Janeta Marcovici	1000
Vasile Mihăilescu Gărcina	2500
Gh. V. Cozma și Josef Galbenză Calugăreni	9000
Tache Iacob Roznov	1000
Mihai Niță Piatra-N.	8000
Strul Spiner Piatra-N.	2000
Pl. V. Vrâncănu D-va Roșie	700
I. I. Ciocoiu Zănești	15000
Vasile Hanganu B. Precista	4000
Elias Herscovici eroitor Piatra N.	4000
N. Gh. Lazăr și Ioan Gh. Ploșcaru Socea Căndești	2000
Sandru Marin Piatra-N.	8000
N. Gh. Dasc. Dumitru, Zănești	16000
Pl. Gh. Lupei Piatra-N.	3000
Ilie Gh. Gabur Vaduri	10000
Ioan N. Mocanu	11500
Saim Iancu, Meer Leiba Svart și Moise Lupu Aron Piatra-N.	400
Neculai A. Petrei, Racoreva	6500
V. D. Farcășanu Hangu	4509
Milo Zaidur Buhuși	2000
Ioan M. Sava Hangu	5000
V. L. Ioachim Broșteni 2 a	8000
Marcu Biber Bol. Giești	14000
Eug. Teodorescu Piatra-N	600
V. Irime Oancea B. Precista	9000
Aurel Baciu, Gh. C. Rotaru, Gh. Toma Lupascu, Gh. Bucureșteanu Th. I. Toma Lupascu, Th. Ostach, Const. I. I. Clustol și Ioan I. Toma Lupascu Slobozia	24 600
Ing. A. Constantinescu Piatra-N	4000
Gh. V. Bejan, V. Conta	4000

Trate

Friedrich Davidovici cec de Lei	2933
Zaharia Vesman	42778
Neemai Matu cec	1844
Soc. „Rezistența”	9875
Emil Chasalevici	15500
Iacob H. Ief	22517
Emil Chasalevici	10000

mil. De perfect acord. Dar, numai atunci, când subiectul e necontrolabil în timp sau în spațiu. Dar, când „colinda” apare chiar pe valea Horincii, cum să asasezi pe bietii oameni cu bazaconii??

Dar stați! În „Colinda” se publică și poezii. Iată, în No. 1, poezia „Colinda”. Reproduc două strofe:

„Peste munți și peste dealuri
S'aude o cântare

Cânt colindători prin toată
România-Mare.

„Și cum cântă-așa în noapte
Ninge, ninge stele,
Și acopera pământul
Cu lisus pe ele”.

Poezie! „S'aude o cântare!” Parcă-i la „Leul și Cărnatul”!

„Să-ți fac o cântare
„La o zi mare... etc.

Când o cântare” e încetașenit—bine-nțeles modern—ca o adresă la un taraf de lăutari, e nrit să-l utilizezi în poezie vedeți, ce evocă!

Candidaturile pentru alegerea de Senator la colegiul restrâns

Lista No. 1 cu semnul I
1. PANAITE CRIVET

Lista No. 2 cu semnul O
1. GH. MAREȘ com. Războeni

Lista No. 3 cu semnul O
1. Dr. I. COSTINESCU.

Corpul Portărilor Tribunalului Neamț

Publicație de Vânzare No. 8713

Anul 1928 în Luna Decembrie I
Conform Jurnalului Tribunalului Neamț se. l. No. 7411/928 se publică ca în ziua de 20 Decembrie 1928 ora 10 a. m. se va vinde prin licitație publică, la fața locului în Piatra Neamț, gara mică, averea mobilă sechestrată cu Procesul Verbal No. 4722/928 proprietatea d-bitoarei Societății Cooperative Albina din comuna Tarcău jud. Neamț în pretenția creditorului Leon Mack din Piatra Neamț pentru plata sumei de 18000 lei capital, plus 300 lei cheltuieli de judecată.

Averea scosă în vânzare se compune din: 38 m. c. chereștea lăsonată scânduri cl. IV-a în dimensiune de câte 22-30 cm. lățime 18-24 m. m. grosime și 4 metri lungime.

Vânzarea se va face pe bani gata iar taxele către Portării și Stat privesc pe D-nii cumpărători.

Șef Portării I. DURAC
Secretar Th. Ștefănescu
Dosar No. 1749/928

INFORMAȚIUNI

D-l Locotenent Mocanu a fost numit polițai al orașului Buhuși

Înalta Chiriarchie prin ordinul No. 7632 a. c. ia dispozițiuni ca sinucisii să nu mai fie îngropați cu preoți și nici în cimitire, la un loc cu ceilalți creștini.

În noaptea de 26-27 Noembrie 1928 necunoscuți făcători de rele s'au introdus în cantina comerciantului Gheorghe Bejan dela fabrica Bocancea din comuna Filioara furând mai multe articole în valoare de 5000 lei.

Cazul se cercetează de șeful postului respectiv.

În ziua de 29 Noembrie 1928 pe la orele 6 dim. pe când locuitorul Ion Nechita Ciubotă în etate de 85 ani din comuna Obădei se afla cu oile pe munte și întorcându-se spre

țară, ducând două lemne în spinare a alunecat și a căzut jos. Lemnele căzând peste el i-au cauzat o rană la tâmpla stângă omorându-l pe loc. Bănueli de crimă nu sunt.

În seara zilei de 25 Noembrie 1928 pe când indivizii Ioan Daraban zis a Floarei și Ion N. Daraban ambii din comuna Căndești se întorceau din comuna Rădu pe drum s'au luat la ceartă și pe urmă la bătaie.

Ion N. Daraban fiind mai voinic a aplicat mai multe lovituri puternice lui Ion Daraban zis a Floarei.

În stare gravă acesta a fost internat în spitalul din Roznov.

Cercetările se fac de șeful postului respectiv.

În noaptea de 25 Noembrie 1928 locuitorii Vasile Crăciun, Gh. N. Gaman, N. N. Dogariu și Gh. Jucanu din comuna Vânători satul Lunca pe când se întorceau spre casă dela cărciuma lui N. Ciubotariu au fost întâmpinați de indivizii V. I. Ursachi și Mihai N. Bucilde tot din acea comună care au sărit cu ciomegele aplicându-le mai multe lovituri, de pe urma cărora locuitorul V. Crăciun a rămas cu o mână fracturată.

Cercetările se fac de șeful postului respectiv.

În urma unui ordin al Ministerului Agriculturii și Domeniilor s'a prelungit valabilitatea permiselor de vânătoare, port arme și câini, eliberate în anul 1928 până la 1 Februarie 1929 dată până la care vânătorii pot să-și procure permisele pe anul 1929.

Prin decizia Prefecturii locale No. 18163 D-l Clement Podoleanu înstituit din Buhuși este numit consilier de drept ca reprezentant al învățământului primar în consiliul comunei Buhuși primind în același timp și girarea intereselor comunei în locul fostului primar Gh. Cireș demisionat.

Pe ziua de 1 Ianuarie sunt vacante la Tulgheș 2 posturi de guarzi comunal fiind retribuite cu câte 2500 lei lunar.

Informațiuni se pot lua la Primăria Tulgheș.

Prin decizia Prefecturii No. 17788 D-l Gh. Ursu membru în consiliul aomunal al com. Siliștea a primit însărcinarea de a gira interesele a celei comuni în locul fostului primar C. Craiu demisionat.

„Și'n linii frânte cerul conturează.

„Opt plopi!” Nu știu ce sunt poezii dela „Colinda”. „Simbolizant”, „decadență”. Nu știu... Dar numărul „opt” n'a fost misterizat încă de nici o școală literară. Cunoaștem un misticism al numărului „trei”, „șapte”, „nouă” dar de unul al numărului opt, n'am auzit. De ce o fi văzut poetul chiar opt, nu știu!

Poate i-o fi numărat. Se prea poate. În orice caz valoarea sonetului, nu prevalează deranjului, de a se fi deplasat la fața locului, de amorul adevărului, ca să numere plopii.

Iar „etalează”... probabil că la „Cavadinești” a primit botezul de intrare în limba literară... Din nou, felicitările mele Cavadineștenilor, c'au luat-o înaintea Academiei!

Doar, nu degeaba, aveau pretenția Moldovenii ca ei să formeze limba literară...

continuare pe pag. 4-a

„Opt plopi în depărtări se etalează
„Argintu'n zări brumate vor să-și pună

Își înalță astăzi, majestos, localul ei alb, de cărămidă, cu două sali de clasă, două ateliere de lucru manual, cancelarie și vestibul, oferind privirii un aspect impunător printre modestele case de lemn ale satenilor, ca un adevărat sanctuar de cultură.

Ținem să ne ocupăm în acest articol de această școală întrucât construirea localului ei, așa de spațios cum puține școli sunt în județ și numai în 4 luni de zile, este opera numai a unui singur om, a inimii și înălțării lui Aurel Băciu, directorul acelei școli.

Nu tot așa era această școală anii trecuți, când cei 520 școlari, 8 învățători plus o maestră și un maestru de lucru manual erau siliți să facă clasă în niște odăi lăărănești înclinate, neîncalzite și cu totul improprie pentru școală, din toate punctele de vedere.

Astfel fiind situația, necesitatea construirii unui nou local de școală se impunea imperios.

Din 1921 s'au format vreo 4-5 comitete de construcție, dar din lipsă de ajutor, n'au putut desfășura nici o activitate rodnică.

D-l Aurel Băciu n'a putut lăsa această stare să dureze la infinit. Cu energia și entuziasmul ce-l caracterizează s'a pus pe muncă.

A grupat în jurul D-sale 8 sateni, alcătuind un comitet de inițiativă și împrumutând suma de 250.000 lei, a început construcția unui nou local în ziua de 2 Iulie 1928.

Odată lucrul început, d-l Băciu a făcut toate eforturile pentru accelerarea lucrărilor, desfășurând un curaj eroic. D-sa a pus cele dintâi semănături pe polițe pentru procurarea banilor necesari, a renunțat la vacanța de vară pentru a putea supraveghea lucrările, ba a pus la mijloc și salariul D-sale de pe lunile Septembrie și Octombrie.

În adevăr munca i-a fost încoronată de succes, căci după 4 luni, școala a putut fi terminată, iar în ziua de 2 Noiembrie 1928, cursurile s'au mutat în noul local.

Inițiativa D-lui Aurel Băciu a fost nespuse de îndrăzneată întrucât și-a luat asupra D-sale și a comitetului de sateni toate cheltuielile, nefiind ajutat de nimeni. Munca d-sale a fost uriașă deaceia merita toată atenția și toată lauda noastră.

D-l inspector școlar P. Gheorghiasa cu ocazia unei inspecții, în procesul verbal No. 99 din 17 Iulie cor. spune următoarele: „D-l Băciu, văzând că nu e ajutat de nimeni, face un gest eroic: și-a ales un comitet de 8 sateni au împrumutat pe cont propriu 60.000 lei, cu care au început în ziua de 2 Iulie noul local de școală...”

Deasemenea d-l inspector general școlar Al. Gheorghiu, în procesul verbal No. 103 din 23 Noiembrie 1928, menționează: „D-l Băciu merita cu adevărat toată lauda, pentru că în 4

luni de zile a izbutit să facă noul local de școală cu 2 sali, 2 ateliere de lucru manual, cancelarie, vestibul, ateneanșe și împrejurimi. Ajutat de un comitet de 8 sateni a împrumutat 250.000 lei...”

O asemenea energie și un așa curaj nu se găsesc la oricine.

În împrumuturile pe care le-a făcut D-l Băciu a contat însă pe concursul satului. A făcut socoteala că, dacă cei 500 capi de familie din sat ar da câte 500 de lei datorită ar fi achitată.

Acum, deși localul e gata, d-l Băciu constată cu durere că satul nu corespunde credințelor D-sale. Satenii se lasă greu când e vorba să dea un ban mai cu seamă pentru că sunt îndemnați de acest lucru și de anumiți răuvoitori.

Datoriile trebuiesc plătite. Din partea statului nu se poate spera nici un ajutor deocamdată. Astfel D-l Băciu vede toate datoriile căzute în sarcina d-sale.

Și e trist. Dureros de trist.

Când izbuțești să crezi un local de școală atât de folositor neamului, numai prin munca ta și prin spiritul tău de sacrificiu, drept recompensă, în loc de un concurs larg, să vezi indiferența tuturor!

Diabolica nepăsare!

Și acum se impune o soluție pentru achitarea datoriilor făcute cu construcția școlii din Slobozia.

Singura bună ar fi: să facă și banii creditori un gest eroic și național și dacă nu le stă în putință să renunțe la toată suma împrumutată să renunțe măcar la o parte dintr-însa sau măcar la procentele până ce comitetul școlar ar putea găsi un mijloc pentru plata datoriilor.

D. L. Stăhiescu

Duminică 25 Noiembrie a. c. a fost o zi de înălțare sufletească pentru satul Bodeștii de jos. Din cele trei comune: Bod. Precista, Dobreni și Negrești, învățătorii școlilor, d-sedimineață s'au întâlnit în sf. locaș al bisericii Bodeștii de jos, unde au asistat la slujba religioasă, frumos săvârșită de bătrânul preot paroh Mares. Răspunsurile leturgice pe 2 voci au fost date de elevii școlii Bodeștii de jos, sub conducerea inv. școlii. Glasul îngeresc al copiilor, au înălțat sufletele credincioșilor. Din anii trecuți, atât în acest sat, cât și în celelalte sate din com. Bod. Precista, se aude în biserică—mai des sau mai rar, după împrejurări—asemenea coruri bisericesti. Nu se văd însă, în toate satele astfel de exemple. Dece? Răspunsul f. sincer și adevărat îmi permiț să-l dau tot eu și iată-l: În unele sate, chiar dacă ar fi dintre învățători elementele doritoare și apte, pentru a forma un cor bisericesc cu elevii școlii, nu pot face nimic, căci preotul nu dă voie ca să cânte nici cel puțin odată pe an, la serbarea cercului cultural din acel sat. Nu mășel când spun acest lucru, pentru că cunosc asemenea cazuri. Ce argumente au oare unii din slujitorii sf. altar, de nu dau voie?

Nu s'ar cânta bine? Dar după un timp de exercițiu, cred că s'ar ajunge ca orice școală să aibă un cor bisericesc, bunicel—bun și chiar f. bun. Și câtă mulțumire sufletească nu simt și părinții copiilor, când aud pe copiii lor cântând la biserică? În definitiv—ca să fiu mai seurt—o slujbă religioasă la care se aude un cor bisericesc, e mai atrăgătoare și populează biserica, mult mai mult, după cum s'a văzut de câteva ori.

La ora 11 a. m.—după terminarea

slujbei religioase—grupul de învățatori și elevi, s'au îndreptat către școală unde s'a executat programul ședinței. D-ra Inv. Ana Iosub, a ținut la cl. II-a o lecție de intuiție „Pisică—bine reușită—pentru care d-l președinte al cercului i-a adus mulțumiri. Vrednic de toată lauda, colegul Maneas, a tratat subiectul „Intuiția școlii primare, după principalele surse active”. Munca conștiințioasă depusă în pregătirea acestui subiect, i-a fost răsplătită prin sincere mulțumiri.

La ora 2 p. m.—în sala plină de sateni și sâtenicele satului Bodeștii de jos—a început ședința publică, cu un program format din poezii, coruri—2 voci—executat de elevii școlii, sub conducerea d-rei inv. Ana Iosub.

D-l Const. Livezeanu—directorul școlii—a vorbit despre „Dobrogea arătând de ce s'a sărbătorit anul acesta Dobrogea și de ce este a noastră, nu a Bulgariei.”

D-l președinte Gh. Cojocariu a vorbit despre agricultura țării noastre în comparație cu a altor țări și prin sfaturi înțelepte și sănătoase, a îndemnat pe sateni să aibă mai multă grijă fiecărui de ogorul său, căci numai prin o cultură rațională, pământul va produce din ce în ce mai mult.

Cu un mars frumos, ședința publică s'a terminat, iar satenii au plecat creștând și mulțumiri sufletești.

Pentru obținerea însă, în mod crescând a rezultatelor și mai frumoase, e de dorit ca în sufletele inv. din cele trei comune—uniți prin acest frumos cerc cultural sub președinția d-lui Gh. Cojocariu—să nu se mai observe în viitor—pe ici colo—câte o strună discordantă, care sună atât de rău, în detrimentul tuturor.

Să vedem dar!

V. Dorohoncean

Domnilor abonați
cari ați rămas în restanță cu plata abonamentului, vă rugăm insistent, să ni-l trimiteți cât mai urgent, prin mandat postal, la Administrația ziarului nostru, Str. Apele Minerale No. 8 Piatra-N.

IOAN TURNEA
AVOCAT
Str. Cuza-Vodă No. 254
PIATRA-N.

Citiți și răspândiți
„AVANTUL”

SOCIETATEA DE PAZĂ ȘI SIGURANȚĂ FIDUCITATEA

PRIMEȘTE ABONAMENTE LUNARE ȘI ANUALE :: PIATRA-NEAMȚ
POSTURI ÎN RAIOANE ȘI POSTURI FIXE STR. APELE MINERALE

COMPLECT RENOVATĂ CU
MAȘINI ȘI LITERE NOU
TIPOGRAFIA JUD. NEAMȚ
32 — STR. ALEX. CEL BUN — 32
EXECUTĂ CU PREȚURILE CELE
MAI AVANTAJOASE
ORICE LUCRĂRI DE
TIPOGRAFIE
ȘI DE
LEGĂTORIE DE CĂRȚI

Abonamentele la „Avântul”

LA SATE LEI 120 PE AN
LA ORAȘE LEI 150 PE AN
PENTRU BĂNCI, INSTITUȚIUNI ȘI
AD-ȚII PUBLICE LEI 200 PE AN

RECLAME ȘI ANUNȚURI

cu prețuri reduse — primește spre publicare ziarul

„AVANTUL”

Cum se scrie...

continuare din pag. 3-a

Ași putea reproduce exemplele la infinit. Vă asigur că toată Colinda e formată numai din *exemple...* de acestea.

Voi mai menționa că limbajul din „Colinda” e acela al unui cunoscut șef de partid politic... Nu se acordă subiectul cu predicatul de loc. De-sele repetări, exclud o eroare de tipar.

A! Pardon! vor fi desigur, tot, licențe poetice! Scuzați! Uitasem! Poeții mari au dreptul la „licențe”. Voi mai dovedi un lucru, care

linda” au organul mirosului atrofiat. Iată de ce. În scrisul lor cacofoniile se țin laț (dacă așa reproduce din unii, s'ar simți nedreptățiți ceilalți și nu le miroasă de loc urit...

Asta e „Colinda”. Mă veți acuza că nu m'am legat aproape de loc de fond, cum promiseseam la început. N'am putut, fiindcă mi-a fost imposibil. Nu-i numai ceva de îndreptat, ci totul... Deci, nu se poate îndrepta nimic.

În orice caz, pentru zece lei, un număr din „Colinda” oțără o oră de

moristică.

Dar pentru a vă arăta, ce înțeleg cei dela „Colinda” printr-o conștiință literară, vă voi servi un exemplu edificator.

Un prieten din Govurlui, profesor secundar de Matematici, fiind solicitat să scrie la „Colinda” a răspuns simplu: „Nu scriu, fiindcă nu pot scrie!”. Foarte contrariat, interlocutorul îi răspunse: «Cum, D-ta, profesor de Matematici să nu poți scrie! Se poate!»

Nu-și putea imagina scriitorul de la „Colinda” că un om, chiar fiind profesor, având s'au neavând talent literar, poate avea totuși *bun simț*! Da! Bun simț!

gatul vocabular al scriitorilor dela „Colinda”

Sunt de aceeași părere cu d-l învățător, care ne recomandă „Colinda” ca demnă de imitat, că se simte și în județul nostru nevoia unei reviste; dar nu „a unei astfel de reviste” cum spune D-sa.

Vorba «rău e cu rău; dar mai rău e fără rău» nu se aplică. Ea își schimbă sensul «Bine e cu rău, dar mai bine e fără rău».

Nu-s suficiente elanul, și nobleța scopului și posibilitățile materiale! Mai trebuie ceva!

Vasile Dorneanu